

berøringsangst med hensyn til at tage fat på disse emner.

Jeg nævnte i min tale, at da vi havde høringsen her i Folketinget med de nordiske landes udenrigsministre, som jeg synes var et godt initiativ, men som desværre ikke alle gik lige engageret ind i, var der et emne oppe, som jeg syntes var politisk interessant at få afklaret. Det var spørgsmålet om, at den danske regering har den holdning til det vesteuropæiske samarbejde, at vi ikke skal være med, mens vi på den anden side havde Norges udenrigsminister sidende, der var en stærk tilhænger af, at Norge skulle være med i Den Vesteuropæiske Union.

Hvorfor kan vi ikke bringe sådan nogle ting op i den nordiske debat, så offentligheden kan se, at der kan være forskellige vurderinger også af sikkerhedspolitiske spørgsmål, og hvordan de nordiske lande tilslutter sig de internationale organisationer? Jeg synes ikke, vi skal være bange for det, men mit indtryk er, at regeringerne generelt er bange for at gå ind i den debat.

Jeg nævnte også et eksempel, som jeg synes ville være meget aktuelt, og som samarbejdsministeren ikke var inde på. Det er hele spørgsmålet om igangsættelsen af ØMU'ens tredje fase. Vi ved, at det kommer til at ske i foråret 1998, og at det er noget, der kommer til at berøre alle de nordiske lande. Hvorfor skal vi så ikke tage fat i den debat og diskutere med hinanden, hvordan vi forholder os til det, i stedet for at sidde og sukke det til, så hver især kan tage stilling til tingene? Det er da noget, der interesserer de nordiske befolkninger, om noget er.

Derfor synes jeg, det er her, vi skal tage nogle initiativer, og så skal vi lade være med at lide af berøringsangst. Det er det, der skal til for at skabe vitalitet i det nordiske samarbejde.

Formanden:

Det her var ikke en kort bemærkning, men et indlæg i anden runde. Derfor tager vi hr. Ole Stavad for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har bedt om ordet, fordi hr. Kent Kirk nu i to omgange har taget ØMU-debatten op under overskriften berøringsangst.

Det er i hvert fald en fuldstændig forkert indgang, og det er det, fordi vi har taget den beslutning i Nordisk Råds Europaudvalg, at vi

højest vil afholde én konference i 1998. Vi havde faktisk på et tidspunkt ØMU'en stående som et tema for den konference, som vi ville holde, men på et møde i Nordisk Råds Europaudvalg, som hr. Kent Kirk i øvrigt var forhindret i at deltage i, var der et flertal for, at udvidelsen var så afgørende et tema, at det var det, vi ville prioritere i 1998.

Det var bestemt ikke ud fra en berøringsangstsynsvinkel, at vi frafaldt ØMU'en. Det ligger jo også i, at det er et tema, som vi vil vende tilbage til i flere sammenhænge på Nordisk Råds Europaudvalgs møder, og det står også som prioriteret emne for 1998.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg mener, jeg er rimelig god til at fornemme, hvad det er, man er interesseret i at debattere. At man så kan finde på at sige: O.k., så er der en anden konference, vi hellere må holde, fordi man ikke ønsker at holde den første konference, der er foreslået, ændrer ikke noget ved, at der er en vis nervøsitet ved at tage fat på dette spørgsmål.

Jeg kan sige til hr. Ole Stavad, at nu diskuterer vi sagen i præsidiet, og jeg håber da, at vi på præsidiemødet i Helsingfors kan nå til det resultat, at dette emne bør tages op, og jeg håber også, at Socialdemokratiet så vil støtte, at det tages op, så vi kan holde en særkonference om ØMU'ens tredje fase.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Vi har givet den besked fra formandskabet i Nordisk Råds Europaudvalg: Hvis præsidiet beslutter at holde en sådan konference, vil vi med stor glæde gå ind i den. Ingen tvivl om det.

Hr. Kent Kirk gjorde tidligere selv berettiget opmærksom på, at man skulle passe på med, hvor mange møder man lavede. Jeg tror, det er vigtigt, at vi prioriterer med omhu. Vi har jo en række møder, hvor der er god lejlighed til at tage ØMU-temaet op, og der kan eventuelt laves en høring i forbindelse med næste års session, eller hvordan man nu skal gribe det an.

Det er fuldstændig ud i hampen, hvis jeg må sige det så stærkt, at hr. Kent Kirk mener, der skulle være nogen, der har berøringsangst i forhold til ØMU-diskussionen. Hvori skulle den berøringsangst bestå? Det kan jeg ikke få øje på, og det er i øvrigt en beslutning, der er truffet på tværs af de fem nordiske lande.